

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 30, dog anses det for ønskeligt, at der er den bedst mulige Adgang for Landsnævnet for Børneforsorg til at faa Oplysninger om de Sager, der forelægges det, hvorfor det i Stk. 1 foreslaas, at Landsnævnet kan indkalde Medlemmer af vedkommende sociale Udvalg til Forhandling. Udgifterne herved maa efter Udvalgets Mening udredes af Landsnævnet (Staten). Endvidere mener man, at det er rigtigst i Loven at fastslaa — hvad der nu er antaget uden udtrykkelig Hjemmel —, at Anke til Landsnævnet ikke hindrer Iværksættelser af de af de sociale Udvalg besluttede Foranstaltninger, bortset fra Tilfælde, hvor det vil være ganske oplagt, at Landsnævnet vil omgøre den indankede Beslutning, idet det i saadanne Tilfælde vil være urimeligt, at et Barn f. Eks. skal fjernes fra sit Hjem for at blive hjemgivet faa Dage efter. Det er imidlertid Udvalgets Tanke, at denne sidste Bestemmelse skal være en Undtagelsesbestemmelse, der kun skal anvendes i ganske klare og oplagte Tilfælde.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 31. I Stk. 1 er dog foreslaaet indføjte Bestemmelse om, at Landsnævnet først direkte skal opfordre det lokale sociale Udvalg til at tage sig af Sagen, inden Landsnævnet selv kan søge Sagen oplyst efter Reglerne i Kap. I. Endvidere foreslaar man som ny Bestemmelse, at Landsnævnet ogsaa paa andre Omraader, end naar det drejer sig om Fjernelse af et Barn fra dets Hjem, kan gribe ind og iværksætte saadanne fornødne Foranstaltninger, som et socialt Udvalg trods Henstilling fra Landsnævnet ikke vil foretage. De sociale Udvalg tør vel ikke i alle Kommuner forudsættes i lige Grad at være sagkyndige paa disse Omraader, hvorfor en saadan Bestemmelse anses for ønskelig, ligesom den vil kunne være gavnlig, naar der opstaar Uoverensstemmelser mellem to sociale Udvalg om, hvilke Foranstaltninger der skal iværksættes; man har undertiden i Værgeraadsloven savnet en Bestemmelse i Tilfælde af Uoverensstemmelser mellem Værgeraad.

Til § 4.

En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Værgeraadsloven, men Udvalget anser det for rettest, at de sociale Udvalgs Opmærksomhed henledes paa, at de kan søge Bistand og Vejledning hos Landsnævnet — eller hos Overinspektøren for Børnefor-

sorgen, naar det drejer sig om Gennemførelse af de trufne Beslutninger (Børns Anbringelse o. lign.) —, navnlig naar det tages i Betragtning, hvor mange Opgaver der er henlagt til disse Udvalg. Det er ikke Hensigten med denne Bestemmelse, at Landsnævnet skal kunne blande sig i Udvalgenes Virksomhed, naar disse ikke selv fremsætter Begæring om Bistand, idet dette kun skal kunne ske i de i § 3 fastsatte Tilfælde.

Til § 5.

Bestemmelsen afløser Værgeraadslovens § 32. Det maa anses for nødvendigt, at der ligesom nu overfor Værgeraadene føres Kontrol med de sociale Udvalgs Virksomhed, naar henses til den store Myndighed, der tillægges disse Udvalg til at gribe ind i Forholdet mellem Forældre og Børn; der maa derfor være Adgang for en Centralmyndighed til at kontrollere, at Lovens Betingelser for Fjernelse af Børn virkelig er opfyldt.

Hvor det derimod drejer sig om Overtagelse af Forsorg for Børn, der er uden Forsørgere, eller om Forsorg efter Forsørgernes Begæring, jfr. Kap. IV., § 1, Stk. 2, mener man ikke, at saadan Kontrol er nødvendig, og det foreslaas derfor, at der ikke skal ske Indberetning i disse Tilfælde.

Da Kommunerne skal have Refusion af deres Børneværnsudgifter enten af Staten eller — delvis — af andre Kommuner, maa det endvidere anses for nødvendigt, at der — i Lighed med, hvad der nu finder Sted med Hensyn til Udgifterne ved Værgeraadsforsorgen — føres en vis Kontrol med Kommunernes Udgifter af denne Art, jfr. ogsaa Udvalgets Bemærkninger til §§ 62 og (ny) 80 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp; for at kunne udøve saadan Kontrol maa Landsnævnet holdes underrettet, naar der sker Ændring i den Maade eller de Vilkaar, paa hvilke et Barn er anbragt, hvilket ogsaa er nødvendigt af Hensyn til, at Landsnævnet skal være Kontrol- og Appellmyndighed med Hensyn til de Bidrag, der skal paalægges Forsørgere, jfr. Udvalgets Bemærkninger til § 7 i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp.

Det har hidtil været savnet, at der ikke har foreligget Oplysninger om det offentlige samlede Børneforsorgsvirksomhed. Om Fattigvæsenets Virksomhed i saa Henseende har man ganske savnet Oplysninger bortset fra de enkelte større Kommuner, der har udsendt Beretninger herom, og for Værgeraadenes Virksomhed har der kun foreligget Oplysninger om Børn, der er fjernet fra Hjemmet, men ikke over iværksatte forebyggende For-